

Mt kapitola 11.

[1] Když Ježíš dokončil tyto příkazy svým dvanácti učedníkům, šel odtud učit a kázat v tamějších městech. [2] Jan uslyšel ve vězení o činech Kristových; poslal k němu vzkaz po svých služebnících: [3] "Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?" [4] Ježíš jim odpověděl: "Jděte, zvěstujte Janovi, co vidíte a slyšíte: [5] Slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluší slyší, mrtví vstávají, chudým se zvěstuje evangelium. [6] A blaze tomu, kdo se nade mnou neuráží." [7] Když Janovi učedníci odcházeli, začal Ježíš mluvit k zástupům o Janovi: "Na co jste se vyšli na poušť podívat? Na rákos, kterým kývá vítr? [8] Nebo co jste vyšli shlédnout? Člověka oblečeného do drahých šatů? Ti, kdo nosí drahé šaty, jsou v domech královských. [9] Nebo proč jste vyšli? Vidět proroka? Ano, pravím vám, a víc než proroka. [10] To je ten, o němž je psáno: "Hle, já posílám posla před svou tvář, aby ti připravil cestu." [11] Amen, pravím vám, mezi těmi, kdo se narodili z ženy, nevystoupil nikdo větší, než Jan Křtitel; avšak i ten nejmenší v království nebeském je větší nežli on. [12] Ode dnů Jana Křtitele až podnes království nebeské trpí násilí a násilníci po něm sahají. [13] Neboť všichni proroci i Zákon prorokovali až po Jana. [14] A chcete-li to přijmout, on je Eliáš, který má přijít. [15] Kdo má uši, slyš. [16] Čemu připodobním toto pokolení? Je jako děti, které sedí na tržišti a pokřikují na své druhy: [17] "Hráli jsme vám, a vy jste netancovali; nařikali jsme, a vy jste nelomili rukama." [18] Přišel Jan, nejedl, nepil - a říkají: "Je posedlý." [19] Přišel Syn člověka, jí a pije - a říkají: "Hle, milovník hodů a pitek, přítel celníků a hříšníků!" Ale moudrost je ospravedlněna svými skutky." [20] Tehdy počal kárat města, ve kterých se stalo nejvíc jeho mocných skutků, že nečinila pokání: [21] "Běda ti, Chorazin, běda ti, Betsaido! Kdyby se byly v Týru a Sidónu daly takové mocné skutky jako u vás, dávno by byli oblékli žíněný šat, sypali se popelem a činili pokání. [22] Ale pravím vám: Týru a Sidónu bude lehčeji v den soudu, nežli vám. [23] A ty, Kafarnaum, budeš snad vyvýšeno až do nebe? Až do propasti klesneš! Neboť kdyby se byly v Sodomě odehrály takové mocné skutky, jako u vás, stála by podnes. [24] Ale pravím vám: zemi Sodomské bude lehčeji v den soudu, nežli tobě." [25] V ten čas řekl Ježíš: "Velebím, tě Otče, Pane nebes i země, že jsi ty věci skryl před moudrými a rozumnými a zjevil jsi je maličkým. [26] Ano, Otče, tak se ti zalíbilo. [27] Všechno je mi dáno od Otce; a nikdo nezná Syna než Otec, ani Otec nezná nikdo než Syn - a ten, komu by to Syn chtěl zjevit. [28] Pojdte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout. [29] Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším. [30] Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží."